

Sindikati i njihova uloga u javnim preduzećima

Vrsta: SeminarSKI | Broj strana: 35 | Nivo: Ekonomski fakultet

Sadržaj:

Uvod	3
Osnove sindikalizma	4
Sporazum radi preživljavanja	9
Udruženje za proizvodnju – embrion društva	11
Sindikalističko prevo	16
Radni odnosi i sindikalno organizovanje	19
Odnos menadžmenta i sindikata	22
Savez sindikata Republike Srpske	23
Sindikalna organizacija "Elektrokrainina" a.d. Banja Luka	34
Zaključak	35
Literatura	36
Uvod:	

Sindikati su organizovane skupine ili društvene grupe koje zastupaju i predstavljaju interes zaposlenih. Sindikati su značajno doprineli institucionalizaciji sukoba koji se odvija kroz potpisivanje kolektivnih ugovora.

Kolektivni ugovori su tekovine radničke borbe bolji materijalni i socijalni položaj radnika. Oni su osnov industrijske demokratije u kojima se uređuju odnosi radnika i poslodavaca. Na taj način je izvršena stabilizacija odnosa između nosilaca suprostavljenih interesa.

U zastupanju interesa rada, sindikat je nosilac i akter pregovora sa poslodavcima. Pregovori se odvijaju u skladu sa pravilima. U slučaju nemogućnosti sporazuma provodi se postupak arbitraže i posredovanja. Ukoliko se ne provode odredbe ugovora vodi se sudski postupak koji obavezuje sve učesnike na provedbu takvih odluka.

Najznačajnije sredstvo u pregovorima sindikata je štrajk. On je istovremeno i najsnažniji industrijski sukob. Vrlo je uspešan kao institut radničke borbe ukoliko se efikasno i racionalno koristi.

Osnove sindikalizma

Definicija sindikalizma - Od nedavno termin "sindikalizam" ima mnogo dalekosežnije značenje nego što je imao ranije. Termin se i dalje odnosi na "članstvo sindikalnih organizacija". Pored ove nejasne i bezbojne definicije koja – proširujući poentu – može da se odnosi i na "žute" i na "crvene" sindikate, termin je zadobio novo i vrlo precizno značenje. Termin "sindikalizam" je postao opsežan pojam: impulsivna snaga svesnog radništva u smeru progresa. Radništvo koje uzima ovaj epitet odbacio je trule i varljive ideje, i ubeđeno je da poboljšanja – delimična ili ekstremna – mogu da budu rezultat jedino narodne snage i volje. Na ruševinama svojih prethodnih sledbeničkih nadanja i sujevernih verovanja u čuda očekivana kako od strane Državnog Proviđenja, tako i od Božanskog Proviđenja, radništvo je artikulisalo zdravu, istinski humanu doktrinu, čije su osnove objašnjene i dokazane društvenim fenomenima. Očigledno, sindikalista je pristalica grupisanja radništva kroz sindikate, ali ne shvata sindikat kao sredstvo za sužavanje svojih vizija do te mere da sfera delovanja postane ograničena samo na dnevna pitanja i prepirke sa poslodavcima; iako trenutno pokušava da reši manje probleme, nikada ne ostavlja po strani za koja potiču od eksplorisanja radništva. Takođe, ne smatra – kao neki političari – ni da je sindikat "osnovna škola socijalizma", gde se vrši regrutacija i treniranje agresivnih boraca/kinja za cilj koji političari smatraju efikasnim i vrednim – osvajanje političke vlasti.

Za sindikalista je sindikat dobitna kombinacija koja odgovara na sve potrebe, na sve težnje, i stoga prilagođena za sve svrhe. To je udruženje za koje "reformisti" smatraju da obezbeđuje priliku za svakodnevni sukob sa poslodavcima, za poboljšanja, i za rešavanje manjih problema. Ali sindikat nije samo to – on je kombinacija sposobna da dovede do eksproprijacije kapitala i reorganizovanja društva, za koje neki socijalisti – zavedeni svojim poverenjem u "Državu" – veruju da može biti postignuto preuzimanjem političke moći. Stoga sindikat za sindikaliste nije samo prolazno udruženje, koje odgovara samo trenutnim potrebama i čija korisnost ne može da se nađe van njegovog trenutnog okruženja. Za njih je sindikat prva i osnovna kombinacija; on mora da se izgradi spontano, nezavisno od svih pretpostavljenih teorija, i da se razvija u bilo kom okruženju. Zapravo, ima li šta smislenije od toga da se eksplorisani/e iste struke okupe, da se dogovore oko ujedinjavanja u odbrani zajedničkih poboljšanja koja mogu odmah da zadobiju? Sa druge strane, ako se ovo društvo uništi i ako se komunističko, ili bilo koje drugo društvo razvije na njegovim ruševinama, očigledno je da će u takvim okolnostima - u tom novom okruženju - potreba za udruživanjem, za povezivanjem ljudi zaposlenih u istim ili sličnim poslovima i dužnostima, biti od najveće važnosti. Stoga izgleda da je sindikat, korporativno telo, organska celica celokupnog društva.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com